Aureum opus de veritate contritionis in quo mirifica documenta eterne ſalutis aperiuntur.

a fr. Joanne Ludovico Vivaldo de Monteregali

Letra K. Num. 66
Caj. 6. num. 9.

PARISIIS.

Apud Ioannem paruum ſub Lilio aureo, in via ad diuum Iacobum.

1537.

De la Libreria ... Salamanca
BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA
Salamanca De la Libreria

¶ Ad illuſtriſſimū ac optimum principem dñm dñm Ludo-
uicum Salutiarum marchionem ac Neapolitanū viceregem
D. ſuum perpetuum Dardanus. Sa.

PLato philoſophorū princeps dño gratias
agere ſolebat: ꝙ tēporibus ſocratis natus
eſſet nec hercle immerito. illo eñ precepto
re ea ad ſapiētie ſtudiū fundamēta iecerat:
vt omnium poſtea cōſenſu philoſophorum
deus appellatus fuerit. Quāobrem cū mul-
ta ſint optatiſſime princeps quibꝰ deo opti
mo maximo gratie a me quoqꝫ agēde ſint: hoc potiſſimum eſt
qđ mihi conſuetudine tua vti ac apud te honorifice eſſe cōtis
gerit. Inter cetera q̄bus huc me cōtuliſſe indies gaudeam/il-
lud maxime mihi exoptatū fuit: ꝙ Joannē Ludouicū viual-
dum de monte regali diui Dñici ſacris initiatū philoſophie
ac theologie ſtudijs excellētem hic inuenerim. vt eñ eſt natu-
ra facilis ⁊ humanus: vtor perſepe hominis conſuetudine:
et ſi fieri poſſet nunqꝫ ab eo diſcedere vellem. Habet eñ ſemꝑ
aliquid noui qđ animū oblectet: qđ ad dei cognitionem alli-
ciat: qđ ſacraꝝ ac abſtruſarum literarū myſteria aperiat. Et
quoniā ſe iam mihi tātum aperuit quedā luculentiſſima in-
geniȷ̄ ſui monumenta nuper mihi legēda tradidit: vbi de ve-
ritatis cōtritione de electoꝝ a reprobis cognitione: de myſte
riorum ſalutationis angelice explanatione: de ſapiētie acq̄ſi
tione ⁊ grauiſſime ⁊ diſſertiſſime diſputat: ⁊ eo vtitur tēpera
mento: vt breuiter lucide ⁊ diſtincte oīa cōprehendat. Roga-
ui hominē vt librū hunc bone frugis plenū omnibus chriſti
militiā fideliter ꝓfitentibus neceſſariū publice legēdum emit
teret. Reſpōdit nomini tuo iampridē dedicatū: ꝙ vnus ſupra
omnes princeps eſſes q̄ ſacris literis oblectareris: ⁊ ꝙ omne
tempus preter illud qđ in ea facultate īpēderet: que dei opti
mi cultum doceret amiſſum putares. Quāobrem tua erit cla-
riſſime princeps ne tanti viri doctrina ſepulta maneat dare
operam: vt liber hic tuis auſpicijs in mille transfundat̄ exem
plaria. Reliquū eſt vt lr̄as ac ſtudia ipſa quibꝰ potes benefi-
ciȷ̄ amplectaris. habes tu q̄dē corporis cuſtodes ⁊ ſtrenuos
milites quibus bello ſi opus eſt vtaris: quoꝝ opera imperiū
tuearis: ⁊ qui ex periculis eripere te ac per aliquod tempus
vitam tibi producere poſſint: verū enimuero qui te a rerum
obliuione ad immortalem gloriam vendicare poſſint preter
eos qui diſciplinis ſeſe excoluerunt inuenies neminem: hos
igitur clariſſimorum virorum exēplo officijs tibi deuincias
Affricanꝰ ille ſuperior Q. Enniū tātopere adamauit vt eius
ſtatuam ſcipionum in monumēto condi voluerit. Sed quid
exemplis te onerem: qui non dicam diem ſed nec horā qui-

¶ Tractatus de veritate contritionis. in quo multa aurea
notabilia continentur. valde neceſſaria anime ſitienti ac deū
deſideranti. Ad illuſtriſſimum ac clementiſſimum principem
dominum: dominū Ludouicum marchionem ſaluciarū per
fratrē Joannem Ludouicum viualdum de monte regali or-
dinis predicatorum ſacre theologie profeſſorem.

¶ Incipit prologus.

Quoniā fūdamētū toti⁹ perfectiōis nr̄e. Lu-
douice p̄nceps illuſtriſſime ac clemētiſſime,
ē cordis ꝯtritio q̄ ꝓprie vt teſtāt doctores
catholici ē ianua ſalutꝭ: eo ꝙ ſit nobilior ac
potior ps ſacr̄alꝭ penitētie: ſine q̄ null⁹ hoīꝭ
Chryſoſto.
pōt eē ſalu⁹ teſte Chryſ. Idcirco vt dignitas
vr̄a ad plenariā idulgētiā iubilei apti⁹ ⁊ cor-
recti⁹ ſeipāꝫ diſpōere valeat. Etiā vt vr̄e hūaniſſīe petitioni
ſatiſfacerē: deſcripſi ſub breuib⁹ quot ⁊ quāta reqrūt ad ve-
ram ꝯtritionem: q̄ ad celeſtes theſauros indulgentiaꝝ conſe
quēdos neceſſaria p̄ſupponit: immo ſine ipa fctm̄ eſt nihil.
nam vt verū fatear. Cordialis ꝯtritio eſt medicina illa cele-
ſtis efficaciſſima q̄ ſola felleos humores a ſtomacho languen
tis aīe facit euomere. Et eſt lauachrum ſuauiſſimum quo no
ſtraꝝ medicus aīaꝝ morbidas egritudines hūani cordis ſa-
lubriter curat. Ipſa quoqꝫ dicitur cādor eterne lucis q̄ tene-
Cōtritio hꝫ infinitā vir tutem.
bras culparū horribiles vno ſemel impetu fugare ſufficit. hꝫ
eñ ꝯtritio infinitam ꝟtutem ex charitate qua informatur. Et
ideo dolor ꝯtritionis q̄ntūcunqꝫ paru⁹ fuerit dūmō attingat
verā cōtritionis rōnem oēm culpam delet. Teſte btō Tho. in
S. Tho. hō nullo mō poteſt ſcire ſe hr̄e cōtri- tionem.
iiij. li. ſniaꝝ. di. xvij. vbi querit. Utrum contritio parua ſuffi-
ciat ad delendum magna pctā. Sed qn̄ talis cōtritio habea-
tur ab homine mortalis ꝯditio ſcire non ſufficit: nec intelle-
ctus humanus hoc ipm̄ attingere pōt. Qr ſolus de⁹ hoc ſcit
et cui voluerit reuelare vt dicem⁹ in ſequentib⁹ ſua fauente
Joā. gerſon
grā. hoc tn̄ ſcio ꝙ oēs ſum⁹ ꝓni ⁊ inclinati ad dolorē ꝯtritio
nis minorē debito q̄ non liberat a gehenna: vt inqt Joannes
gerſon cancellari⁹ pariſiēſis in compendio theologie. Pro-
Cyprianus Efficacia cōtritionis q̄ta ſit. Lactātius. Dn̄s Jeſus totus beni- gnus.
pterea vera ꝯtritio dicit fons aque ſalutaris limpidiſſim⁹ in q̄
carnaliū deſiderioꝝ rabies extiguit quo nil meli⁹: nil p̄ſtāti⁹
nil optabili⁹: nil deniqꝫ hoī digni⁹ eē pōt. Ipa q̄ppe teſte Cy
priano: oīa ligata ſoluit: oīa clauſa reſerat: oīa aduerſa miti-
gat: oīa lāguida ſanat: oīa confuſa dilucidat, oīa fracta ꝯſoli
dat oīa mortua viuificat. Appetēda eſt igr̄ ab oīb⁹ ꝯtritio q̄ſi
ſalubris aīaꝝ medicia: qr maiori piculo vexatur aīa q̄z corp⁹
cui ſubito adhibenda eſt curatio: vt ait Lactātius: nā p ſolā
ꝯtritionem aīa peccatrix reconciliatur creatori ſuo. Cum eñ
dn̄s ieſus ſit tot⁹ clemēs ⁊ benign⁹ eos quos ad ſe venire cō
ſpicit repellere minime pōt: qr q̄ntum diſplicet ei impudentia
peccatoris: tantū placet ei erubeſcentia penitētis. Mihi cre

¶ Editionem in nouum annum p̄mendā eſſe. Jo. Ludo. Uiualdꝰ viuaciſſimi vir ingenij nō ignorabat. Quāobrē ān̄q̃ ex officina ſua hunc efferret partū vrſarū more lābendo in verā effigiē ita formare deſtinarat vt vel inuido lectori nō potuiſſet non placere. ſed dū Neapolitanū viceregem. quo cum illi ob ſacre pagine ſtudium magna eſt neceſſitudo. Seq̄tur. extremā operi manū imponere nō licuit: vtcunq̧ tamen fortunatum vice rex princeps noſter ⁊ publicandum ⁊ ab hiſq̄ libros formis excudunt impēſis proprijs imprimēdū curauit. Si qua itaq̧ cādide lector parū caſtigata: aut minꝰ caute ſcripta deprendes precipiti editioni qui ſuo tpe emiſſa nō eſt et repentino illius diſceſſui dabis veniā. ⁊ quia omnes non ſumus ſtudioſi: neq̧ oībus ociū eſt vt libros venales expoſitos ſtatim ꝯcurrant. Ecce frater Hiero. bellanus ſacre theologie ꝓfeſſor egregius ordinis eiuſdē cōcionator tabulā alphabeticam indicē oīm rerum que in ſingulo quoq̧ libro ꝯtinent in huius operis calce tibi lector collocauit. Quod non parū vtilitatis voluptatiſq̧ tibi affert. habebis itaq̧ illi gratias tibi eni gratificari ſtuduit. Uale ⁊ ſalue ſi inferius hoc qualecunq̧ epigramma noſtrum prius leges.

Pectora nonnunq̧ morbo ſi noſtra premuntur:
  Ut caput in modico ſepe dolore labat.
Succurrunt ſubito coꝝ precepta magiſtri
  Priſtina qui medicus robora reddat adeſt.
Mittitur eoas cupidus mercator ad vndas.
  Afferat vt noſtris pharmaca opemq̧ malis.
Si noſtre egrotant celeſtia ſemina mentes
  Non eſt qui medici querere certet opem
Succurrit tanto viualdi cura periclo.
  Mentis enim morbo pellere poſſe docet
Hic liber hypocratis tanto precioſior arte eſt:
  Corpore mens quanto dignior: ⁊ melior.

¶ Preclariſſimum opus de veritate contritionis recentiſſime impreſſum optimis characteribus Finit feliciter. Anno ſalutis. xxvij. ſupra milleſimum et quingenteſimum. Die vero. xviij. menſis Junij.

Deo gratias.